

Zegenwens:

De vrede van God, de gezindheid van Jezus, zijn Zoon
en de kracht van de h. Geest zij met ons allen.

Inleiding

Hartelijk welkom in deze viering; we moeten wat afstand houden --in deze corona-tijd—elkaar een beetje ontlopen , zelfs in de kerk; en dat voelt vreemd, gaat in tegen wat in deze viering en in de eucharistie met elkaar willen beleven.

Maar we moeten wel; er zijn mensen, die met inzicht en verstand ons het op het hart drukken afstand te bewaren.

Je zou hen sleutel figuren kunnen noemen.

Een "sleutelfiguur" kan iemand zijn, die erg belangrijk is om een rechtszaak op te lossen of een aktie te laten slagen.

Oorspronkelijk zal het woord te maken hebben met mensen, die de sleutel hebben van een huis of gebouw: de conciërge van de school, de beheerder van de kantine, de bewaker van het bedrijf.

Zonder hen heb je geen toegang tot de school of het bedrijf.

Belangrijker nog zijn het de mensen, die je toegang geven, je in verbinding kunnen brengen met personen, die je nodig hebt : de woordvoerder van de minister, de secretaresse van de specialist, de assistente van de huisarts, de mensen van het secretariaat van de parochie.

Zij kunnen zeggen welke weg je moet bewandelen ; zij hebben dus ook een soort machtspositie. Zij zijn ook vaak het visitekaartje .

In de beide lezingen gaat het over : "sleutelfiguren":Shebna , de overste van de synagoge en Petrus, die de sleutels van het koninkrijk krijgt uit de lezing van Mattheus.

Laten we eerst een moment stil zijn, om ons te concentreren, en open te stellen voor de Eeuwige, -om goed te kunnen vieren.....

Omdat we ook tekort geschoten zijn, klinkt het gebed om vergeving en ontferming.

Cantor: Heer ontferm U

Bidden: Eer aan God.. (zie GvL nr. 720)

Gebed:

Levende God, bron van ons bestaan,
in Jezus hebt U laten zien, wie U voor ons wilt zijn:
een God van licht en leven .

Maak ons open, dat wij aandachtig kunnen zijn voor het woord,
dat Jezus ons gegeven heeft.

Zo wil Hij voor ons een bron van leven zijn.

Wees voor ons en heel uw kerk houvast en bezieling,
een rots in ons bestaan.

Amen.

Inleiding op de eerste lezing:

Shebna is de overste van de tempel; hij heeft een sleutelpositie dus.

Maar hij van zijn positie misbruik gemaakt
en al vast een mooie graftombe laten maken in een rotswand(bouwfraude?),
een daad van arrogantie en hoogmoed ook.

Daarom zal hij worden afgezet en zal Eljakim zijn positie overnemen.

Hij bezit de sleutel van het huis van David,

maar zal iemand zijn op wie men kan bouwen.
Hij zal standvastig zijn als een spijker op een stevige plek.

Overweging

Deze Evang. lezing is een vreemd en moeilijk stukje Evangelie.

Als je het zo leest, denk je dat het een gesprek is tussen Jezus en de leerlingen, maar het is in feite een stuk theologie uit de tijd al van Mattheus--, als het al niet veel later in gevoegd is het Evangelie.

Als ik u zou vragen om onder woorden te brengen wat u verstaat onder kerk of bij welk beeld van kerk u zich thuis voelt, zullen we heel wat verschillende verhalen, beelden of belijdenissen te horen krijgen.

De een zal meer wijzen op Rome: de Paus, het Vaticaan, de duizenden pelgrims, het Sint-Pietersplein... Het beeld van de wereldkerk met een groot bestuursapparaat, dat beleid uitzet voor kerk over de hele wereld.

Een ander zal meer wijzen op alle gelovigen, verspreid over de hele wereld, die ieder in eigen taal en gewoonte hun geloof vorm geven.

Anderen zullen- wat dichterbij – vooral wijzen naar onze Nederlandse kerk of ons bisdom, maar voor velen is ook dat ver weg.

Voor de meesten zal vooral gelden: kerk- dat zijn wij – zoals wij ons hier verzamelen in de vieringen, wij die elkaar als gelovige mensen kennen – vanuit onze gesprekken, onze werkgroepen, koren, bestuur, of van het aansteken van een kaarsje bij Maria of omdat wij ons verbonden voelden met iemand, die uit ons midden is weggevallen die we niet willen vergeten.

Wie is de Mensenzoon? vraagt Jezus
en wie zeggen de mensen dat Ik ben?...

Het is eigenlijk de vraag, welke visie de mensen op Jezus hebben.

We weten niet of Jezus dit zo heeft gevraagd in een gesprek. Het lijkt er meer op dat Mattheus de Evangelist zijn visie op Jezus wil geven.

Eerst krijgen we antwoorden van de leerlingen. Die geven wrs. weer wat voor opvattingen er leefden onder de mensen, die zo af en toe achter Jezus aan lopen en Hem bewonderen en wel meer van hem willen horen..

Maar wie is hij, deze rabbi?

Hij lijkt op Elia, de oude, belangrijke profeet, of op een nog oudere profeet: Jeremia,. Hij heeft iets profetachtigs in zijn optreden en in zijn woorden/verhalen.

of op Johannes de Doper.. die kennelijk in die tijd al gestorven was, onthoofd.

In dit eerste stukje, deze eerste paar zinnen – daar kun je van voorstellen, dat dat zo gevraagd/gesproken is tijdens Jezus' leven.

Maar wat verder volgt, is echt een stuk theologie van later tijd. Een stuk theologie over Jezus en Petrus uit de tijd dat Mattheus schreef- zo 'n 50.jaar na Jezus dood., uit de tijd al Petrus al als een belangrijke figuur werd gezien voor de eerste christengemeenschap

Wie is Jezus, de Mensenzoon voor jou, voor mij, voor u?

Ja, hij is zeker ook een figuur uit het verleden, leefde in die tijd, met mensen van toen. En voor velen in onze wereld dat Hij dat alleen- ze hebben geen band of verbondenheid met Hem.

Voor velen is Hij iemand, die belangrijke, waardevolle gedachten en woorden heeft geuit, die gelukkig door 4 tijdgenoten zijn opgeschreven. Maar zij hebben geen persoonlijke band met Hem.

Wij zijn hier samengekomen om te vieren, samengekomen eigenlijk in Zijn Naam. Hij is het die ons roept, samenroept. En wij hebben geantwoord, omdat we Hem zien en ervaren als onze gids, leider, onze basis. Of om het nog persoonlijker te zeggen: Hij is degene, over wie wij lezen, over Wie wij

denken en overwegen, tot Wie wij bidden, door Wie wij ons willen laten leiden, op Wie wij steunen, uit Wie wij willen leven. In en buiten de kerk, ja juist buiten de kerk,

En Petrus wordt hier ook als een steenrots, een rotsblok geschilderd. Maar we kennen hem uit de Evangelies ook wel anders: Petrus, die twijfelt als hij over water naar Jezus toe moet gaan, Petrus, die protesteert, als Jezus zegt dat hij zal moeten lijden, en door Jezus een dwarsligger genoemd wordt., Petrus die niet aanwezig is, als Jezus gekruisigd wordt .

Toch zal aan zo'n iemand de leiding van de kerk toevertrouwd worden . Het is troost dat Jezus een zwakke , kwetsbare mens tot leider van de 12 aanstelt en dat Hij op zulke mensen zijn kerk bouwt. Kwetsbare mensen pausen, bisschoppen , pastores die hun sterke en zwakke kanten hebben. Iedere gelovige , ieder die Christus wil volgen, is geen perfect mens. Ieder mag in Gods ogen falen, als hij/zij van goede wil is en steeds opnieuw wil beginnen .

Als we straks het Onze Vader bidden,
Vergeef ons onze schuld zoals ook wij elkaar vergeven . Wij worden gevraagd om elkaar te vergeven. Zonder vergeving kunnen we eigenlijk niet leven.
Kunnen vergeven is een grote genade. Het is een grote levenswaarde. Het brengt warmte in ons menselijke verhoudingen. Misschien mag je wel zeggen , dat vergeven een goddelijke kracht is in ons. Elkaar echt vergeven, het zijn onze beste momenten. Je voelt er misschien wel iets goddelijks in je zelf.

Geloofsbelijdenis

Voorbede

(acclamatie)

P: Laat ons bidden tot God,
wiens Koninkrijk groter is dan onze kerk.

L: Laten wij bidden voor alle kerken
voor allen die Christus zoeken in hun eigen kerk
in welke taal, op welke vorm dan ook.
Dat zij het licht van Christus laten schijnen in hun omgeving,
dat zij vrede zoeken.
(stilte)

L: Laten wij bidden voor allen die de kerk
de rug hebben toegekeerd
omdat ze er de God van hun jeugd niet meer konden vinden;
bidden wij ook voor hen, wier geloof niet bestand bleek
tegen de stormen die door de kerk waaien.
Dat de goede Geest hen kracht en warmte mag geven.
(stilte)

L : Bidden wij voor onszelf en elkaar, hier in deze kerk bijeen;
dat we groeien in verbondenheid met Jezus
Hem beter leren kennen door gebed en bezinning.
Dat wij de deur openen voor elkaar
en weten te vergeven, wanneer dat nodig is.

L: Bidden wij dat wij mensen zijn,
die elkaar kunnen vergeven
en weg naar elkaar kunnen vinden.
Dat vergeving en barmhartigheid mag heersen
in onze gezinnen, onze families en parochies.
(stilte)

(event. pastor met intenties parochie:
Wij leggen voor U neer wat er leeft in ons midden,
in de kring van onze gemeenschap
en bidden.....
Hoor onze gebeden
en wijs ons telkens weer de weg naar elkaar.
(stilte)).

Gezongen acclamatie... ..

P:Goede en getrouwe God
U bent Vader van ons allen,
geef dat wij voor elkaar broeders en zusters zijn.
Dat wij elkaar sterken in ons geloof.
Houd U ons bijeen op de weg
die leidt naar het leven in uw Koninkrijk. Amen.

Onze Vader:

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd, uw rijk kome,
uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren,
en breng ons niet in beproeving,
maar verlos ons van het kwade,
want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid in eeuwigheid.
Amen